

„Čo na mňa tak zízaš?“ nazrela Lory ponad svoju hrianku na Emily.

„Nezízam!“ odvetila Emily. Usilovala sa znieť presvedčivo, hoci to nebolo ľahké. Naozaj na sestru hľadela s očami dokorán. Nevedomky. Prosto sa tak dívala na všetkých členov svojej rodiny – na Larka s Lory, na Robin, dokonca i na mamu s ockom.

Momentálne to však bolo pochopiteľné. Len pred týždňom jej oznámili, že je adoptovaná. Teda presnejšie – našli ju. *Som najdúch*, premýšľala Emily. Lyžicou premiešavala vložky v miske. Nemala chuť raňajkovať. Kto dnes len tak nájde dieťa? Také veci sa predsa diali dávno predtým, než prišla na svet.

A ktoré dieťa má za sestry dvojčatá, ktorým rastú krídla? Väčšina ľudí neverí na víly. Emily však vedela, že sa mýlia – žila rovno s piatimi.

„Zasa zízaš!“ odvrkla Lory. Hrianku položila na tanier a pozrela na sestru. „Nepáči sa ti môj mejkap?“

„Nie... je taký ako vždy,“ pokrčila plecami Emily. Lory obľubovala trblietavé očné tiene, no stred-

ná škola, na ktorú chodila, prísne zakazovala študentkám akékoľvek šminky. Preto sa jej sestra maľovala len cez víkendy. S každou kozmetickou čačkou, čo jej padla pod ruku, sa vždy hrala najmenej dobrú polhodinu. Dnes zdobili končeky jej mihalníc drobné fialkové kamienky.

„Vidíš cez to niečo?“ spýtala a Emily, nakláňala sa ponad stôl a pohľadom skúmala hustý vejár rias ľahkých ako pierko.

„Isteže,“ odvrkla Lory podráždene. Keď sa zamračila, jej mihalnice sa zatrepotali a fialkové kamienky jemne tancovali vo vzduchu. Emily si zahryzla do hornej pery, nespúšťala pohľad z ozdôbok. Odrazu z nich narástli trblietavé krídelká a kamienky vzlietli zo sestriných rias. Trepotali sa vo vzdu-

chu a bzučali okolo Loriných vlasov, až za okamih znova pristáli na jej mihalniciach. Emily premýšľala, či sa jej sestra ozdobila drobnými živými muškami zo sveta víl, alebo svojej sestre počarila, aby jej kamienky vzlietli rovno pred očami.

„Mmm, to určite. Preto sa skotúlala dolu schodmi,“ štuchla do svojej sestry Lark, keď si na ďalšiu hrianku natierala marmeládu. Lorina záľuba vo všetko blyšťavom nebolo to jediné, čo od seba dvojičky odlišovalo. Lory bola plavovlasá, účes Lark hral všetkými odtieňmi hnedej – no hoci boli rozdielne, už na prvý pohľad bolo zrejmé, že sú sestry. A Robin, Emilin mladší brat, mal zašpicatenú bradu a veľké oči – presne ako jeho sestry. Patrili k sebe.

Odlišný výzor ostatných členov rodiny bol prvým dôvodom, prečo mala Emily občas pocit, akoby bola z iného cesta. Na svoju rodinu sa nepodobala. Mala dlhé vlnité vlasy, ktoré – hoci sa občas na končekoch stáčali do vzhľadných kučier – vždy vyzerali, akoby práve vyskočila z postele. Tmavé oči sa v jej odraze v zrkadle občas zdali celkom pekné. Chýbala jej však iskra, ktorú vyžarovali ostatní členovia rodiny. Dokonca aj ocko bol skutočný krásavec. Často dával rozhovory o knihách, ktoré napísal, novinári sa však vo svojich článkoch vždy napokon viac zamerali na jeho líčne kosti hodné filmových hviezd či husté striebřité vlasy.

Lory s úškrnom pozrela na Emily: „Keď už na mňa zízaš, sleduj toto.“

Emily prehltila. „Takže neboli živé?“

Lory prevrátila oči. „Stále zabúdam, ako veľa toho ešte nevieš.“

„Tak mi to povedz!“ vyhlkla Emily, no Lory a Lark na seba len pozreli a v jednom okamihu – ako to len dvojčatá vedia – pokrčili plecami. „Spýtaj sa mamy,“ odvetila Lory. „Alebo ocka. Ale v tom prípade ti držím palce. Dnes s ním nie je rozumná reč. Chcela som vedieť, či sa s nami na-
raňajkuje. Vraj zaujímavá otázka a či si myslím, že zuby musia nevyhnutne z niečoho vyrastať. Určite zas píše o nejakých strašidlách.“

Emily vzdychla. „Tak povieš mi o tých muškách, čo ti vzlietli z mihalníc? Neboli to iba začarované trblietavé kamienky, však?“

